

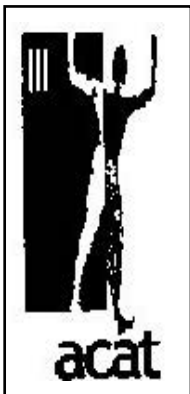
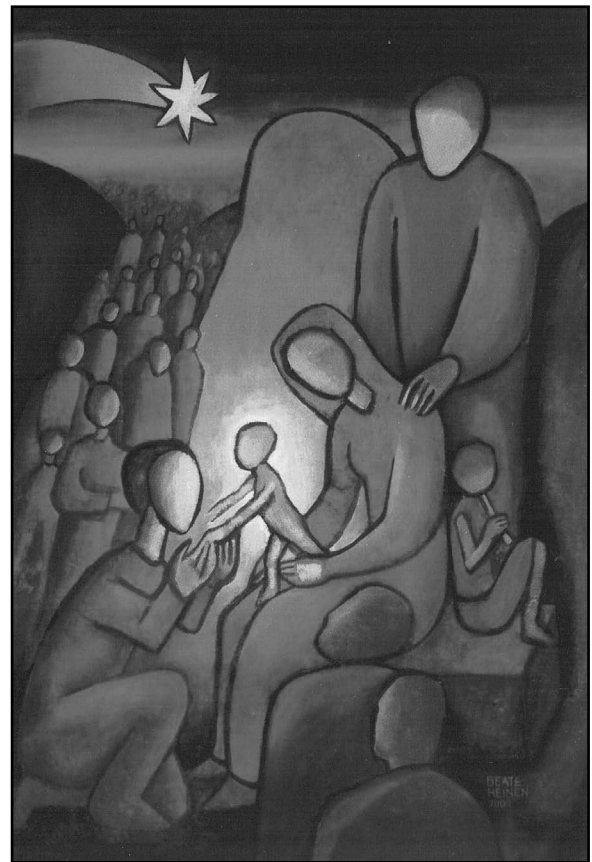
ACAT informa

Octubre-Novembre-Desembre 2017

Butlletí **123**

Mira com vinc per la nit
del meu poble, del món,
sense cants
ni ja somnis,
ben buides les mans:
et porto sols el meu gran crit.
Infant que dorms, no l'has sentit?
Desperta amb mi, guia'm la por
de caminant, aquest dolor
d'uns ulls de cec dintre la nit.

Salvador Espriu

- L'ASSOCIACIÓ EGUEIRO ■ COMUNICAT DE LA CCPDT SOBRE MALTRACTAMENTS A VUIT CONSELLERS I AL VICEPRESIDENT DE LA GENERALITAT EN LLUR TRASLLAT A PRESÓ ■ EL SIRECOVI RECULL DENÚNCIES SOBRE LA INTERVENCIÓ POLICIAL EN EL REFERÈNDUM DE CATALUNYA ■ DIADA DE LA DIVERSITAT ■ PRIMER INFORME OFICIAL SOBRE LA TORTURA A EUSKAL HERRIA ■ INFORME DEL CPT SOBRE LES CONDICIONS EN ELS CENTRES DE DETENCIÓ ESPANYOLS ■ EVITADA L'EXTRADICIÓ DE NEKANE TXAPARTEGUI DE SUÏSSA A ESPANYA ■ NO HI HA FUTUR SENSE MEMÒRIA ■

ACAT. Anglí, 55. 08017 Barcelona
Tel.: 93 203 89 15. C/el.: acat@pangea.org
Web: <http://acat.pangea.org>

EDITORIAL

El proper 17 de març ens reunirem amb motiu de la XXXI Assemblea de la nostra ACAT. Ja rebreu durant el mes de gener l'ordre del dia.

Hi tractarem els temes habituals de les assemblees explicant la feina que fem i que intentem no defugir. Quan algú s'adreça a l'ACAT i ens descriu una injustícia relacionada amb un abús de poder, un cas de maltractament o una activitat modèlica relativa a la rehabilitació de les persones que són a la presó, nosaltres intentem fer alguna acció al respecte.

N'és un exemple el comunicat que vam redactar a instàncies d'una demanda de l'ACAT-Suïssa que estava preocupada per la detenció d'una ciutadana espanyola a Suïssa, arran d'una petició d'extradició de la justícia espanyola. Per sort, ho llegireu en aquest butlletí, la dona actualment es troba en llibertat per la bona raó que Espanya ha retirat la seva demanda d'extradició. Les pressions de les ONG de Drets Humans hi han certament contribuït.

Un altre exemple és la carta que vam enviar a l'Audiència Nacional per demanar la no-extradició a Turquia del periodista suec-turc Hamza Yalçın, detingut a mitjans d'agost en trànsit a l'aeroport de Barcelona. En aquest cas fou l'ACAT-Suècia qui ens va demanar la nostra col·laboració. Sortosament, al periodista se li va concedir la llibertat a finals de setembre.

Diversos socis ens van demanar de destacar i difondre activitats modèliques que realitzen associacions com Afatrac i Egueiro. En aquest butlletí expliquem els actes que vam organitzar conjuntament amb el Casal Loiola de Barcelona per donar a conèixer les tasques d'aquestes associacions.

La CCPDT (Coordinadora Catalana per la Prevenció i Denúncia de la Tortura), de la qual l'ACAT forma part, va difondre un comunicat en el qual es fa una doble denúncia: el maltractament durant el trasllat dels consellers catalans a les presons madrilenys i el fet mateix de la presó preventiva, completament injusta i desproporcionada, en opinió de molts juristes. Aquesta nota va ser recollida per la FIACAT i transmesa als seus enllaços internacionals.

A la propera assemblea exposarem en detall aquestes actuacions, però com a activitat de la tarda tractarem **un nou tema molt important: la modificació dels estatuts de l'ACAT**. La Junta proposarà als socis aquesta modificació que sobretot "eixampla els objectius de l'ACAT". Per la importància d'aquest debat i la posterior aprovació, si escau, demanem al màxim nombre de socis que assisteixin, també a la tarda, a la nostra assemblea.

Emili Chalaux i Ferrer, *president de l'ACAT*

ASSEMBLEA GENERAL 2018

La pròxima assemblea es farà el dissabte **17 de març**,
a la seu de l'ACAT,
al monestir de Sant Pere de les Puel·les, de Barcelona.

Més endavant en rebreu informació detallada.

L'ASSOCIACIÓ EGUEIRO

Conjuntament amb el Casal Lloia de Barcelona, l'ACAT va organitzar el 20 de novembre una xerrada sobre l'associació Egueiro, Creu de Sant Jordi 2015, dedicada al tractament de drogodependències des de fa més de 30 anys. Un dels programes que ofereix és l'aplicació de Mesures Penals Alternatives (MPA).

Si un pres demostra que el delicte que va cometre és conseqüència directa de la seva addicció i el jutge així ho considera i accepta, té l'oportunitat d'integrar-se en un procés de guariment elaborat per aquesta associació. El seu programa proposa activitats relacionades amb la fusteria, la forja, l'horticultura, la fotografia, alguna formació acadèmica... i pretén l'adquisició de nous hàbits per tal d'afavorir la futura integració social dels presos.

En Jaume Vilanova, director d'Egueiro, en la seva xerrada va insistir que, quan hi ha addicció a les drogues, la presó no és la solució, sinó que cal abordar la seva causa. Si resollem la causa ajudarem la persona. A més, la presó és molt més cara (33.000 euros l'any) que les mesures proposades per Egueiro (xifrades en 12.000 euros l'any). El percentatge de rehabilitacions de persones que passen per l'associació Egueiro és del 80-85%, xifra interessant.

L'Edu i el Pablo, presents en la xerrada, van explicar el seu cas. Es van iniciar en el consum de la droga als 14-15 anys, amb diverses entrades i sortides a la presó, fins que van poder obtenir del jutge unes Mesures Penals Alternatives.

L'Edu ens explicà que, a l'associació Egueiro es va trobar un equip que es va interessar per ell. Al cap d'uns mesos va recuperar la il·lusió, els horaris, la rutina i la relació amb els seus pares. Ara estudia Filologia hispànica. El Pablo actualment fa estudis d'Intervenció social i afirma que Egueiro és fonamental i que sense la seva ajuda ara hauria mort o estaria a la presó.

El departament de Justícia de la Generalitat pilota i encooratja el mecanisme entre els jutges penitenciaris, la presó i les MPA subvencionant aquest tractament de drogodependències. L'ACAT també està convençuda que la presó no és cap solució i per això encooratja les associacions que, com Egueiro (i la Fundació Ared) ataquen l'arrel del problema i col·laboren en la rehabilitació de presos.

Emili Chalaux i Ferrer, *president de l'ACAT*

COMUNICAT DE LA CCPDT SOBRE MALTRACTAMENTS A VUIT CONSELLERS I AL VICEPRESIDENT DE LA GENERALITAT EN LLUR TRASLLAT A PRESÓ

La Coordinadora Catalana per la Prevenció i Denúncia de la Tortura (CCPDT) integrada per nombroses organitzacions socials de drets humans, corporacions professionals i centres universitaris MANIFESTA:

El passat dia 2 de novembre la jutgessa central d'instrucció núm. 3 de l'Audiència Nacional va decretar la presó preventiva incondicional per al Vicepresident i set consellers del Govern de la Generalitat de Catalunya, amb l'ordre de ser traslladats a les presons d'Estremerai d'Alcalá Meco, així com presó provisional eludible amb fiança de 50.000 euros per al Conseller Sr. Santi Vila.

La Coordinadora considera que l'aplicació d'aquesta mesura excepcional, acordada en unes diligències d'una celeritat inusual, no compta amb suficient empara legal, a banda d'emmarcar-se en una alarmant progressivitat de politització de la justícia. En aquest cas, es tracta d'un supòsit realment greu, atès que afecta a representants elegits democràticament, imputats per actuacions realitzades en l'exercici dels seus càrrecs seguint un mandat parlamentari i electoral, i tractar-se d'una investigació judicial els tipus delictius i la competència jurisdiccional de la qual han estat àmpliament qüestionats per nombroses veus expertes en Dret.

Quant a les condicions en què els referits representants polítics haurien estat traslladats a sengles centres penitenciaris, cal denunciar que segons diferents testimonis van ser emmanillats a l'esquena, mesura excepcional només emprada en el trasllat de persones que representin un greu risc per a la seguretat, que no era el cas. Diverses informacions apunten que el trasllat, recorrent una llarga distància de més 80 km, s'hauria fet sense prendre la precaució de subjectar amb cinturons de seguretat a les persones que hi eren conduïdes, i a gran velocitat, sotmetent-les al risc de patir cops, i caigudes. En el cas del conseller Sr. Mundó, aquest hauria estat atès pel metge forense degut a les lesions causades per haver-li estat cenyides en excés les manilles als canells. En el moment de l'ingrés als centres penitenciaris, dos dels consellers haurien estat obligats a despullar-se, mesura que només pot obeir a supòsits excepcionals i mai emprar-se en clau vexatòria, com podria ser el cas.

Finalment, la Coordinadora mostra la seva preocupació pel vídeo on es mostren aparentment diversos membres del Cos Nacional de Policia en l'exercici de les seves funcions que expressen comentaris de mofa justificant i banalitzant el tracte vexatori que haurien patit els consellers i que pateixen moltes altres persones privades de llibertat, com ve denunciant la Coordinadora en els seus informes anuals.

Per tot això, la Coordinadora considera exigible una investigació exhaustiva de les situacions de maltractament i vexacions descrites, així com la depuració de responsabilitats, penals, disciplinàries i polítiques que se'n derivin.

Barcelona 5 de novembre de 2017

El 10 de novembre, la Federació Internacional de les ACAT, conjuntament amb la nostra ACAT, va emetre un comunicat en el mateix sentit signat a París i a Barcelona.

EL SIRECOVI RECULL DENÚNCIES SOBRE LA INTERVENCIÓ POLICIAL EN EL REFERÈNDUM DE CATALUNYA

Com a conseqüència dels fets ocorreguts l'1 d'octubre de 2017 en el marc del Referèndum sobre la independència convocat per la Generalitat de Catalunya, l'Observatori del Sistema Penal i dels Drets Humans, a través del **Sistema de Registre i Comunicació de la Violència Institucional (SIRECOVI)** ha rebut nombroses comunicacions de testimonis de les intervencions policials que es van produir en uns 90 col·legis electorals clausurats aquell dia per agents del Cos Nacional de Policia i de la Guàrdia Civil.

Segons dades del Departament de Salut de la Generalitat, a resultes d'aquestes intervencions, un total de 844 persones van sol·licitar assistència sanitària dels professionals del Servei d'Emergències Mèdiques (SEM), dels centres d'atenció continuada i dels hospitals.

Fins al present, han contactat amb el SIRECOVI testimonis de 41 d'aquestes intervencions policials, a més de denúncies de 32 persones a través del formulari web habilitat a l'efecte, que van ser objecte directe de la violència institucional o testimonis directes d'alguna agressió i que van donar el seu consentiment per tal que el seu cas fos registrat en el fitxer SIRECOVI i publicat de manera anònima en el mapa com a cartografia de la violència institucional, un mapa que es pot consultar en la pàgina web: https://sirecovi.ub.edu/mapa_es.html#mapa.

DIADA DE LA DIVERSITAT

Cada any, l'ajuntament de Barcelona organitza una Diada de la diversitat. L'ACAT hi col·labora oferint dos tallers sobre la Pena de mort. Així, els dies 6 i 7 de novembre, en representació de la nostra entitat, vaig adreçar-me a 62 nois i noies, repartits en grups de 12-14 i 14-16 anys. Per a mi, va ser una primera experiència molt enriquidora. Parlar de la pena de mort no és gens fàcil, i encara menys davant de joves d'aquestes edats, però crec que tots van valorar l'experiència positivament.

Per començar els vaig donar informació sobre els països que han abolit la pena de mort, i quins encara la conserven. Pel que fa a Espanya, els vaig preguntar si havien sentit parlar de Salvador Puig Antich... No en tenien la més petita idea. Els vaig explicar que ell havia sigut l'últim ajusticiat del franquisme. De totes maneres, principalment vam parlar dels Estats Units d'Amèrica, on actualment la pena capital encara està vigent.

Els va impactar un documental sobre el funcionament del corredor de la mort d'una presó americana. Un pres hi explicava que al llarg dels anys havia rebut deu avisos oficials de la seva propera mort per injecció letal.

En un dels grups, una noia de 14 anys ens va confessar que tenia un oncle en el corredor de la mort. Vaig oferir el suport de l'ACAT en tot el que pogués ser-li útil a la seva família.

Dolors Ribas, *secretària de l'ACAT*

PRIMER INFORME OFICIAL SOBRE LA TORTURA A EUSKAL HERRIA

L'informe del Govern Basc sobre la tortura es clou amb la confirmació de 4.113 casos des de l'any 1960, i més de mil testimoniatges gravats en vídeo o àudio. Emplaça així els "poders de l'Estat", però també obre la porta a la seva pròpia autocrítica. Hi són citats 1.792 casos de la Guàrdia Civil, 1.785 de la Policia espanyola, i 336 de l'Ertzaintza.

Fa un any i mig el Govern de Lakua va presentar l'avançament del primer estudi oficial sobre la tortura, des de 1960 fins a l'actualitat, i restringit lògicament a ciutadans de la comunitat autònoma basca. I ahir va anunciar que es tanca amb un total de 4.113 casos confirmats. Això suposa per tant la certificació al màxim nivell d'una pràctica massiva, tot i que malgrat el seu espantós volum les xifres no reflecteixen tot l'horror subjacent. "No hi ha paraules ni en els idiomes ni en els diccionaris per descriure el nivell de patiment d'una persona que està essent torturada", va subratllar Paco Etxeberria, director del treball. De fet, va explicar que foren moltes les persones que van anar a l'Institut, que es van posar el micròfon per gravar el seu testimoniatge, i que aleshores "es van descompondre i van marxar sense testificar". Per aquesta raó, i per la dificultat objectiva del llarg temps transcorregut en molts casos, cal assumir que aquesta xifra no és completa ni de bon tros.

Tot i així, suposa un reconeixement pioner de la tortura a nivell institucional, i comporta tanmateix un cabal d'informació molt important: a més del cens de 4.113 casos (que suposen 3.415 víctimes en total, ja que algunes ho van patir dues vegades o més), s'han gravat en àudio o vídeo més de mil testimoniatges, 202 han estat sotmesos al Protocol d'Istanbul (amb una alta credibilitat), s'han estudiat exhaustivament 30 casos considerats emblemàtics, s'han analitzat i arxivat més de 26.000 documents, i encara queden 454 expedients pendents d'estudi i d'avaluació.

Etxeberria va dir que ni que la feina es doni per acabada, l'Institut Basc de Criminologia continua tenint les oficines obertes a tothom que vulgui ser-hi atès. En diversos moments de la compareixença va insistir en el fet que aquesta no ha estat una feina més: "És el tema més difícil que mai no hagi abordat".

Destaca el fet que el 73% dels casos aplegats corresponen al període de l'autoanomenada "democràcia espanyola", amb una frontera situada l'any 1978, malgrat que cal precisar que lògicament la part corresponent al franquisme està infrarepresentada pel pas del temps i la desaparició de les víctimes. En canvi, no hi ha denúncies de tortures a partir de l'any 2014 i fins avui. En aquesta línia de desenvolupament temporal, s'aprecia per exemple com va caure el nombre de casos en els períodes de treves d'ETA de 1998 o de 2006, fins a començar a desaparèixer des del 2011.

Fins on podria arribar la xifra final, que en d'altres treballs com els d'Euskal Memoria és més elevada (5.500 arreu del país, i per càlcul d'extrapolació uns 9.000)? Etxeberria no ho sap respondre, però va recordar que en el conjunt del període hi ha haver unes 20.000 detencions d'aquesta mena, susceptibles per tant d'acabar amb tortures.

Sobre la credibilitat, el forense va destacar el valor científic del Protocol d'Istanbul per tal de mesurar-la. I des de la seva perspectiva personal, va afegir que "dels 400 testimonis de vídeo en els quals jo vaig ser present, tinc la certesa que no m'han enganyat en cap". Un detall del forense: "Quan una dona et diu 'em vaig pixar a la primera bufetada... això no s'ho inventa per commoure'ns".

S'ha fet una gran feineda de fons, també de caràcter administratiu, va afegir Etxebarria, per intentar certificar cada cas apuntat ja en recopilacions anteriors, com la que va dirigir Jon Mirena Landa, i s'ha arribat així a la ratificació personal de 2.446 d'aquests 4.113 casos.

Com a conclusions, el secretari de Convivència de Lakua, Jonan Fernández, va destacar la "presència important" d'aquesta xacra, l'evidència que "no ha estat prou investigada", la constatació paral·lela que "no ha rebut l'atenció sociopolítica ni mediàtica" que es mereixia, i finalment la manca de reconeixement i de reparació als qui l'havien patida.

A continuació, i vist que la major part dels casos corresponen a Policia i Guàrdia Civil, Fernández va manifestar que "els poders de l'Estat s'han de sentir preocupats", els va instar a fer una "investigació independent", i els va plantejar una sèrie de mesures de prevenció. Pel que fa a l'Ertzaintza (l'informe en recull 336 casos), va parlar d'una realitat diferent per l'existència "d'un model preventiu" i perquè no hi ha condemnes judicials, tot matisant que "això no hauria de servir per fer-ne una lectura autocomplaent".

Va afegir que hi ha un deure de reconeixement envers les víctimes. I entre els compromisos que Lakua adquireix hi ha el de canalitzar aquest reconeixement a través de la Llei de Víctimes del 2016 (actualment bloquejada pel Tribunal Constitucional espanyol), el de millorar el model de prevenció, i el de traslladar l'informe tant a l'Institut Gogora com a la Ponència sobre Pau i Memòria que hi ha en marxa al Parlament de Gasteiz.

"Hem fet un pas endavant", va insistir Fernández. "El primer que calia fer era donar la paraula als denunciants. I ara, a partir d'aquí hem de continuar treballant".

Extracte de *Naiz*, **Ramon Sola**, 19 de desembre de 2017

INFORME DEL CPT SOBRE LES CONDICIONS EN ELS CENTRES DE DETENCIÓ ESPANYOLS

En el seu últim informe dirigit a les autoritats espanyoles, el Comitè Europeu de Prevenció de la Tortura (CPT) insisteix en la necessitat de millorar les condicions de les comissaries i dels centres de detenció, i de garantir els drets de les persones detingudes. El treball d'aquest organisme europeu centra la seva atenció en la necessitat d'eliminar la detenció incomunicada i la immobilització mecànica, fins i tot durant dies, dels interns.

Al llarg de tretze dies, entre el 27 de setembre i el 10 d'octubre de 2016, una delegació del comitè va visitar diferents comissaries i centres de detenció espanyols. Consta que les múltiples entrevistes realitzades no permeten afirmar que els maltractaments "siguin generalitzats", però sí que existeixen nombrosos casos d'una utilització excessiva de força per part de les forces de seguretat.

Entre les acusacions que el comitè considera "creïbles" hi figuren maltractaments en el moment de la detenció, una vegada que la persona en qüestió ja estigui reduïda. El CPT menciona "bufetades, cops i cops de peu en la cara i els turmells, així com cops amb la porra". Les denúncies recollides s'estenen també als casos en què els agents de policia "havien repartit bufetades, cops de puny, cops de peu i cops amb la porra després d'arribar a la comissaria". En l'informe destaca el cas de la comissaria de Leganitos, al centre de Madrid. A les oficines dels inspectors que es fan servir per a interrogar els sospitosos, la delegació del CPT va trobar pals, bats de beisbol, un fuet i una corda/soga. "A banda que aquesta mena d'objectes convida a especular sobre un comportament impropri dels agents, representen també un perill potencial tant per al personal com per a les persones sospitoses d'haver delinquit", diu l'informe del CPT.

La comissaria de Leganitos, que ja s'havia guanyat nombroses denúncies per tortures i maltractaments, també va rebre la condemna del CPT per la condició insalubre de les cel·les –"una netedat força descuidada", diu l'informe– i per l'amuntegament dels detinguts. Quan van visitar les instal·lacions d'aquesta comissaria, hi van trobar quatre persones que havien passat la nit en una cel·la de 8 metres quadrats, el doble del que recomana el CPT, mentre d'altres cel·les estaven buides.

Els investigadors del CPT insisteixen que les autoritats espanyoles han de prendre mesures efectives per tal de posar fi a la subjecció de persones detingudes a objectes fixes en les dependències policials. "La delegació del CPT va veure que es recorria a la immobilització dels presos durant llargs períodes (dies i hores, i no minuts) sense cap mena de supervisió ni registre adequat", indica l'informe.

Un dels punts clau de l'informe es refereix a la situació de les persones detingudes en instal·lacions policials o en presó preventiva i a les que s'aplica el règim de detenció incomunicada. Malgrat reconèixer que la situació ha millorat amb la reforma de 2015, el CPT considera injustificada l'existència d'aquesta figura que limita els drets del detingut.

El Salto, 16 de novembre de 2017

L'historiador Albert Botran fa observar que, en el cas de Catalunya, "si avui el Departament de Justícia de la Generalitat està fomentant entre els seus treballadors el coneixement i l'aplicació del Protocol d'Istanbul, és perquè hi ha hagut una tasca submergida i pacient de denúncia i sensibilització. Es tracta d'un manual de l'ONU "per a la investigació i la documentació de la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants". El govern l'ha editat **aprofitant la traducció que en van fer, fa uns anys, les associacions Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura i Memòria Contra la Tortura**, aquesta segona impulsada pels detinguts del 92. Aquesta memòria ens hauria de servir per eradicar la tortura i els maltractaments a comissaries i presons."

EVITADA L'EXTRADICIÓ DE NEKANE TXAPARTEGUI DE SUÏSSA A ESPANYA

Durant el mes de maig del 2016 la secretaria general de l'ACAT-Suïssa ens va fer saber que una ciutadana espanyola havia estat detinguda a Suïssa i ingressada en presó per una demanda d'extradició d'Espanya, després de diversos anys de residència a Suïssa. L'ACAT-Suïssa ens va demanar una presa de posició sobre aquest cas per elaborar un dossier que lliurarien al seu advocat de defensa. La nostra ACAT va respondre amb data del 31 de maig de 2016.

Resumint, hi dèiem que la Nekane havia estat torturada segons la denúncia que va presentar el 21 de juny de 1999 al Jutjat d'Instrucció de Donosti. Cops de puny per tot el cos durant cinc dies, aplicació, repetidament, de la "bossa de plàstic", interrogatoris duríssims i, per dues vegades, forçada a declarar totalment despullada, amb vexacions sexuals incloses. En fi, tortures molt greus. Amb les seves declaracions obtingudes sota tortura la van condemnar a sis anys i nou mesos per "suport a ETA". No hi havia delicte de sang en el seu cas. La Nekane, en conèixer el veredict de la justícia espanyola, l'any 2007 havia fugit a Suïssa, on va viure clandestinament fins a ser detinguda per la policia l'any 2016.

La nostra resposta es referia a l'article 3 de la Convenció contra la Tortura i altres penes cruels, inhumanes i degradants, ratificada per Espanya i Suïssa, que diu clarament que una persona no pot ser extradida a un país si hi ha motius seriosos de risc de tortura. A més, aquest article ajuda a valorar si hi ha risc de tortura en el país concernit.

Nosaltres relatàvem la situació a Espanya i conclouíem:

- a) La nostra ACAT condemna de manera clara i sense ambigüitats totes les accions violentes i els assassinats perpetrats per l'organització ETA.
- b) La nostra ACAT condemna igualment tota forma de tortura infligida per les Forces de Seguretat espanyoles envers els detinguts.
- c) L'ACAT, segons les dades de què disposem (les principals descrites en el mail del 31 de maig de 2016), considera que existeix un risc de tortura baix ò mitjà en l'eventualitat d'una extradició de Nekane Txapartegui a Espanya.

Anaven passant els mesos i la Nekane romania a la presó. La premsa suïssa, de tant en tant, publicava articles sobre la Nekane explicant que les autoritats suïsses tenien un greu dilema: o respecte dels Drets Humans o extradició. Res no es decidia. Però un bon dia el butlletí de l'ACAT-Suïssa del setembre del 2017 ens va anunciar:

"Regirament inesperat i joiós: l'activista basca Nekane Txapartegui ha estat alliberada el 15 de setembre de la presó suïssa on era retinguda. Els seus advocats havien presentat dos recursos, un contra la decisió d'extradició de Suïssa i l'altre contra el refús d'asil. Tot era bloqueig. Però, de cop i volta, Espanya, de manera inesperada, ha retirat la seva demanda d'extradició, donat que el termini de prescripció de la pena havia expirat. En conseqüència, l'Oficina Federal de la Justícia (OFJ) ha ordenat l'alliberament immediat de Nekane. Ara els seus advocats treballen per l'obtenció de l'asil a Suïssa."

Ens omple de joia que la nostra ACAT hagi pogut aportar el seu gra de sorra per obtenir l'alliberament d'aquesta persona.

Emili Chalaux i Ferrer, *president de l'ACAT*

AFATRAC

Què és Afatrac? És una “associació de familiars d’afectats per trastorns de Conducta” (derivats de qualsevol patologia mental). Es pot parlar d’un patró comú: Noi o noia (amb gran prevalença masculina), biològics o adoptats (adoptats en majoria), que, ja en la infància, presenten alteració de comportament. Però sobretot en l’adolescència i coincidint sempre amb el consum d’alcohol i cànnabis o altres substàncies additives, que, en més o menys grau, presenten un gran i sobtat canvi de conducta.

Presideix l’Associació la Montserrat Boix. Juntament amb el seu marit van ser els promotors, ja que com a pares d’un noi que actualment té 24 anys, han viscut i viuen la vida a la llar en constant conflicte.

Un dia la Montserrat, acompanyada d’algunes mares amb el mateix problema, es va presentar al monestir de les Germanes Benetes del carrer Anglí, en cerca d’ajuda i comprensió. Comentant-ho en una reunió de la Junta d’ACAT, es va decidir d’organitzar una xerrada al Casal Lloïola. Lamentablement va ser un esforç fallit; hi va assistir molt poca gent.

Actualment l’Afatrac té uns vuitanta socis: pares i mares de fills amb un trastorn de conducta greu, degut gairebé sempre al consum de drogues i que comporta fracàs escolar, escapolides de la llar, apropament cada vegada més a ambients marginals, comportament violent, agressivitat. Aquests joves no tenen consciència de ser malalts i les famílies es troben desbordades.

La presidenta va publicar articles sobre la problemàtica en diversos diaris. També va poder presentar un dossier al Parlament de Catalunya, pas previ a la constitució de l’associació. Actualment, gràcies a aquesta difusió, un seguit d’especialistes estan treballant al seu costat: metges d’hospitals, farmacòlegs, neuròlegs, psiquiatres. Difícilment, els joves es curen totalment, ja que fan brots psicòtics sovint. Afatrac demana més ajuda per als pares que han d’enfrontar-se a aquest drama. Els podeu trobar a hola@afatrac.org.

Dolors Ribas, *secretària de l’ACAT*

Senyor, tots units en pregària, des de la nostra feblesa, et presentem el que portem al cor: tants homes i dones, infants i ancians que pateixen, que veuen com són esclafats en els seus drets com a persones. Fes que sentin la teva tendresa. Senyor, són els teus fills més estimats, són la imatge viva del teu Fill. Et preguem per tots ells.

Mira amb bondat el treball que hem fet al llarg de l’any, perquè els drets humans siguin respectats arreu del món. La nostra aportació és molt petita, un granet de sorra, En el nostre món tan trasbalsat per odis i violències de tota mena que desfiguren el rostre de la teva imatge més preuada, la persona humana. Dóna’ns un cor ardent en l’amor, que no defalleixi davant les dificultats o la por. Que l’Esperit del Senyor Ressuscitat ens il·lumini, que ens faci fidels a aquesta tasca.

De la pregària ecumènica en suport de les víctimes de la tortura que es va fer el 20 de juny del 2017 al Monestir de Sant Pere de les Puel·les.

NO HI HA FUTUR SENSE MEMÒRIA

La Nit dels vidres trencats (*Kristallnacht*), la nit del 9 al 10 de novembre de 1938, es recorda com l'inici de la deportació massiva dels jueus europeus als camps de concentració i extermini nazis. Aquella nit molts jueus van ser assassinats i es van cremar i destruir més de 300 sinagogues, principalment a Alemanya i Àustria. La Comunitat de Sant'Egidio fa memòria a Barcelona per cinquè any d'aquest tràgic moment de la vida dels europeus organitzant un "pelegrinatge de la memòria", perquè tothom, sobretot les joves generacions, no oblidin la deportació esdevinguda durant l'ocupació nazi.

A la marxa, encapçalada amb el lema: "No hi ha futur sense memòria", també hi han participat membres de la Comunitat Israelita de Barcelona i de la Comunitat jueva Atid, juntament amb una nombrosa representació del moviment "gent de pau" que compta amb una nodrida representació de musulmans.

Uriel Benguigui, ex president de la Comunitat Israelita de Barcelona, ha subratllat la salutació de pau que està a l'arrel de les tres grans religions del llibre: shalom, salam alaikum i "la pau sigui amb vosaltres".

A Europa repunten fets inquietants i es desvetllen fantasmes que pensàvem que ja estaven sepultats i no viuríem mai més. Aquest any s'ha tingut molt present que el terrorisme ha arribat aquest estiu de manera punyent al cor de Barcelona. Jaume Castro, responsable de la Comunitat de Sant'Egidio a Barcelona, ha subratllat que "recordar junts és la primera resposta per no deixar-se intimidar i construir una consciència civil". I ha posat en relleu que en la nostra societat circula la por. "Quan es té por es cerca protecció i s'alcen murs i la soledat fa créixer les pors. Per això cal fer créixer una xarxa de trobades, diria una xarxa d'amistat, que faci possible que la gent no quedi presonera de les pors i dels fantasmes".

Sergi Gordo, bisbe auxiliar de Barcelona, ha subratllat la presència en l'acte de molts joves i infants i de persones de diverses religions que s'ha trobat al costat "dels nostres germans grans en la fe, els jueus". Ha recordat la importància de "refer la història en aquest temps de globalització" i de "no caure mai en la temptació de la divisió". Mn. Armand Puig, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, també ha recordat que cal "fer memòria per alliberar-nos de la indiferència" i tancava el seu discurs recordant que entre tots "podem refer els vidres trencats".

El record de la Nit dels vidres trencats ens porta a la tràgica memòria de l'holocaust. Ha estat una oportunitat per veure un poble, de diferents religions, cultures i edats que alça el cap amb la convicció que cal recordar el passat per orientar-se cap al futur i prendre responsabilitat per construir la civilització del conviure.

Comunitat de Sant'Egidio de Barcelona

ÉS EL NOSTRE TEMPS

Acollim, agraïm i, junts, ens comprometem.
És el nostre temps.

No és l'hora de la por ni la soledat.
No és el temps de la dispersió.
No és moment de fer camins en solitari.
No és l'instant de la pregunta sense sortida.
És l'hora de la comunió. És el temps de la veritat.
És l'hora d'escoltar, acollir, construir.
És l'hora d'entre tots buscar i caminar.
És ara quan ens hem de donar la mà.
És ara quan la por no té res a fer.
És ara quan la nostra força és el diàleg.
És el temps dels qui creuen i esperen.
És el temps per als qui es volen fer nous.
És el temps per als qui desitgen fer quelcom nou.
És el temps per a què les nostres
mans toquin i acullin el món
amb la il·lusió d'una esperança nova.
Que s'acostin a cada persona, situació i projecte
amb el respecte que requereix tot allò que és humà.
Que s'enllacin amb moltes altres mans,
per constituir xarxes que generin vida.
Que siguin pau, consol, servei, compassió...
i celebrin amb alegria el Déu present a la història.
Amén.

(Pregària feta en començar la Junta de l'ACAT el 21 d'octubre)

ACAT

Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura

Web: <http://acat.pangea.org>

Correu electrònic: acat@pangea.org

Donatius cte. (NOU NÚMERO): 3025 0002 47 1433331464